

MANIFEST

NOSALTRES ACUSEM LA JUSTÍCIA ESPANYOLA

Nosaltres, en nom del poble català, acusem la justícia espanyola de portar a terme una Causa General contra l'independentisme català.

Una persecució política vehiculada en forma de processos penals i altres actuacions. Es va aguditzar fa cinc anys amb l'empresonament dels presidents de l'ANC i Òmnium, seguida per la presó i l'exili de les autoritats democràtiques de Catalunya. Va continuar amb més de quatre mil persones represaliades, un miler de les quals estan pendents de judici per haver protestat contra aquella injustícia.

Fa més d'un segle el gran escriptor Émile Zola va acusar la justícia militar francesa d'estar dominada per l'esperit de cos i per l'antisemitisme en el procés i condemna de l'oficial Alfred Dreyfus, acusat d'espionatge. Evoquem Zola perquè els fiscals i jutges dels més alts tribunals espanyols, amb comptades excepcions, han actuat amb els prejudicis d'una catalanofòbia anàloga a l'antisemitisme de la França de finals del segle XIX en aquesta Causa General feta en nom d'una sacralitzada "Unidad de España".

Nosaltres acusem el Tribunal Constitucional d'Espanya

Per haver agreujat el conflicte del Regne d'Espanya amb Catalunya l'any 2010 amb la modificació de l'Estatut d'Autonomia aprovat pel poble català al referèndum de 2006. Els seus magistrats van vulnerar l'article 152.2 de la CE, que estableix que un Estatut aprovat en referèndum només pot ser modificat pel mateix procediment. Des d'aleshores Catalunya es regeix per un Estatut que no van votar els seus ciutadans. Des d'aleshores a totes les eleccions la majoria del poble català ha demostrat que la Constitució de 1978 i l'Estatut no tenen el seu consentiment. Des d'aleshores el Tribunal Constitucional espanyol ha entrat en una espiral repressiva ascendent per imposar per la força a Catalunya la seva interpretació de la Constitució i l'Estatut.

L'acusem de validar la seva conversió en un tribunal d'excepció quan l'any 2015 les "Cortes Españolas" van modificar la Llei del T.C. que el va dotar de poders executius per fer jutjar i per inhabilitar càrrecs democràtics, potestat que no existeix a cap més país democràtic i que només s'han utilitzat a Catalunya.

L'acusem per causar la presó de Carme Forcadell, presidenta del Parlament, i la inhabilitació de la mesa del Parlament per haver permès el debat de resolucions i lleis que constaven als programes dels partits que havien guanyat les eleccions.

L'acusem pel seu persistent control antidemocràtic del Parlament de Catalunya i per imposar multes de 12.000 € diaris als Síndics Electorals del Referèndum de l'1 d'octubre de 2017 sense l'obertura prèvia de cap procés judicial.

L'acusem de validar l'aplicació a Catalunya de l'article 155 de la CE, l'octubre del 2017 feta pel Govern espanyol. La seva sentència va legitimar la destitució del Govern de la Generalitat, la dissolució del Parlament de Catalunya i la convocatòria de noves eleccions a Catalunya pel president de Govern espanyol, vulnerant l'Estatut d'autonomia. Aquesta interpretació es correspon amb les tesis que Manuel Fraga Iribarne, president d'Aliança Popular, va defensar al debat constitucional, però que van ser refusades.

L'acusem per impedir la investidura del president Puigdemont, guanyador de les eleccions a la presidència de la Generalitat, aplicant unes mesures cautelars que no estan previstes a la legislació i que van acordar amb el Govern espanyol.

L'acusem per ordenar la interposició d'una querrela, el gener del 2020, contra la Mesa del Parlament per la tramitació d'una moció a favor de l'autodeterminació i la de reprovació contra Felip VI, una actuació inconcebible en una democràcia.

Nosaltres acusem el president del Consell General del Poder Judicial

Per haver induït la “Causa General” en el seu discurs d’obertura de l’any judicial el 5 de setembre de 2017. Va proclamar que la indissoluble unitat de la Nació Espanyola és el basament últim nuclear i irreductible de tot el Dret d’un Estat. Aquestes paraules evidencien fins a quin punt la “Unidad de España” eclipsa la concepció democràtica de la justícia i revela una idea totalitària de l’Estat. Revela la seva alineació intel·lectual amb Manuel Fraga, fundador del Partit Popular, catedràtic de Teoria de l’Estat i seguidor de les teories del jurista nazi Carl Smith. L’any 1962 Fraga va organitzar un homenatge a l’inspirador de l’estructura jurídica del III Reich.

L’acusem de sostenir un concepte d’“Unidad de España” que emana del “dret de conquesta” pel qual Catalunya va ser annexionada a Espanya amb el Decret de Nova Planta de 1715 de Felipe V. També en aquesta visió segueix al Ministre d’Informació del General Franco que va proclamar «*Cataluña fue ocupada por Felipe IV, por Felipe V, fue bombardeada por el General Espartero, que era un general revolucionario, y la ocupamos el 1939, y estamos dispuestos a ocuparla tantas veces como sea necesario*». Aquesta idea d’Espanya és l’antítesi d’un Estat fonamentat en el pacte i el lliure consentiment dels seus membres.

L’acusem d’haver continuat seleccionant, per als principals tribunals espanyols, una colla de fiscals i jutges amb concepcions totalitàries de l’Estat i de la “Unidad de España”. Per mantenir aquest control, fa quatre anys que el Partit Popular s’ha negat a renovar el CGPJ, fet que ha estat denunciat com anomalia democràtica pel Consell d’Europa.

Nosaltres acusem Felipe VI d’impulsar la nova Causa General

Pel seu discurs a totes les televisions espanyoles del 3 d’octubre de 2017 contra la majoria del poble català. Va dictaminar la culpabilitat dels activistes i les autoritats democràtiques de Catalunya sense judici ni presumpció d’innocència. Tal com ha escrit Jordi Panyella, Felipe VI va actuar com a “víctima, acusador i jutge de l’embat del sobiranisme, tot sota la mateixa corona”.

Acusem Felipe VI d’haver fet una intervenció que no té encaix en una monarquia parlamentària, com va assegurar el catedràtic de dret constitucional, Javier Perez Royo.

Acusem Felipe VI d’haver impulsat l’empresonament de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart, que ja s’havia decidit a la recepció al Palacio Real del dia 12 d’octubre. Ho va explicar el periodista Arsenio Escobar a la seva piulada : «*En recepción Fiesta nacional escucho en distintos corros q las 2 primeras órdenes de prisión serán el Lunes Audiencia Nnal. La 3a, más dudosa*».

Nosaltres acusem l’Audiència nacional d’accelerar la Causa General contra l’independentisme

Per dictar ordre de presó per Jordi Sànchez (president de l’ANC) i Jordi Cuixart (president d’Òmnium), el 16 d’octubre de 2017, acusats de rebel·lió i sedició per les protestes davant la conselleria d’Economia el 20 de setembre de 2017. Aquesta concentració va aplegar setanta mil persones de manera pacífica; tot i que la Guàrdia Civil havia deixat cotxes amb armes, ningú les va tocar. Els Jordis han passat quasi quatre anys de presó, una de les infàmies més grans de la justícia espanyola. També, com havia avançat la piulada d’Arsenio Escolar, la jutgessa va deixar la cúpula dels Mossos d’Esquadra en llibertat condicional amb càrrecs.

Acusem l’AN d’estar a les ordres de “l’estat profund” que controla des de l’ombra el Regne d’Espanya com a continuadora del “Tribunal de Orden Público” franquista. El gener de 1977, abans de les eleccions del mes de juny, el Govern d’Adolfo Suárez li va canviar el nom pel d’“Audiencia Nacional”, sense substituir cap dels seus fiscals i jutges. Es va mantenir tot i que l’article 117.6 de la Constitució prohibeix els Tribunals d’excepció.

Acusem l’AN per l’empresonament per rebel·lió, sedició, malversació i corrupció el 2 de novembre de 2017, del vicepresident i set membres del Govern de la Generalitat. No era el jutge predeterminat per la llei perquè segons l’Estatut de Catalunya és competent el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya. A més, la jutgessa va emetre euroordres amb els mateixos càrrecs contra el president de la Generalitat i quatre consellers que s’havien exiliat a Bèlgica.

Acusem l’AN per les imputacions de sedició i rebel·lió al major Lluís Traperó i la resta de la cúpula dels Mossos d’Esquadra. En el seu cas, el magistrat responsable del judici, de formació democràtica, va absoldre els imputats, amb una descripció tan escrupolosa que la fiscalia no va recórrer la sentència. Aquests fets provats posen en evidència la condemna dels presos polítics pel Tribunal Suprem, perquè els fets són els mateixos.

Acusem l'AN per la detenció de Tamara Carrasco el 10 d'abril de 2018, acusada de sedició, rebellió i terrorisme amb l'única prova d'un whatsapp on esmentava una vaga general. L'arrest es va fer amb un gran desplegament de força policial i de càmeres de televisió, amb la voluntat d'identificar l'independentisme amb la violència. Tamara va passar un any confinada a Viladecans sense poder sortir de la seva ciutat. Dos anys i mig després de la seva detenció va ser absoluta, però la fiscalia va recórrer fins que finalment el Tribunal Suprem va declarar la seva innocència. El mateix dia també es va intentar detenir Adrià Carrasco, d'Esplugues de Llobregat, amb el mateix espectacle policial i mediàtic. L'Adrià va poder fugir a l'exili abans de ser detingut. El seu cas va ser arxivat l'onze de gener de 2022 sense haver-se dictat cap euroordre.

Acusem l'AN per la detenció de nou membres dels CDR del Vallès Oriental, el 23 de setembre de 2019, acusats de pertinença a banda terrorista, fabricació i tinença d'explosius i conspiració per causar estralls. Novament un gran muntatge de la Guàrdia Civil i les televisions per simular una gran operació antiterrorista. Set dels nou detinguts van estar empresonats durant tres mesos a la presó de Soto del Real, en règim d'aïllament reservat a terroristes. Al cap de tres mesos els suposats perillous terroristes van ser posats en llibertat condicional. En un recurs la Sala d'Apel·lacions de l'AN va reconèixer que l'operació repressiva no tenia "un fet delictiu concret determinant que centri la investigació".

Acusem l'AN pel tancament de la web de Tsunami Democràtic, el novembre de 2019, acusant-la de ser "organització criminal que impulsa atacs terroristes". Va retenir la investigació d'aquesta plataforma mentre deixava en mans dels jutjats catalans els detinguts a les diferents accions. Aquesta causa va generar l'"Operació Volhov" en la què també actua el jutjat 1 de Barcelona perquè s'hi barreja un cas que investigava la Diputació de Barcelona, anterior a 2017. Sobretot va sorprendre la revelació que, suposadament, Rússia havia ofert al president de la Generalitat deu mil soldats i el pagament del deute català. L'octubre de 2020 aquesta operació va suposar la detenció dels empresaris David Madí, Xavier Vendrell (exconseller de la Generalitat), Oriol Soler, Josep González Cambay, Josep Lluís Alay i altres. El jutjat de Barcelona que porta el cas els va posar en llibertat i es troben a l'espera de judici.

Acusem l'AN de perseguir la llibertat d'expressió d'artistes i cantants dissidents. El 22 de febrer de 2017, l'AN va condemnar Josep Miquel Arenas, Valtònic, per enaltiment del terrorisme i insults a la Corona per una cançó de rap. Exiliat a Bèlgica, el tribunal d'apel·lació de Gant va denegar l'euroordre. Prèviament havia fet una consulta al Tribunal Constitucional belga sobre una llei del segle XIX sobre les injúries al rei. El Tribunal Constitucional belga la va anul·lar. Aquest fet evidencia que el marc mental de la justícia espanyola està aturat dos segles enrere. El febrer de 2021 el cantant Pablo Hasél va entrar a la presó, condemnat a dos anys de presó per les seves cançons, considerades injúries a la monarquia i enaltiment del terrorisme.

Nosaltres acusem el Tribunal Suprem de cometre una de les grans iniquitats repressives

Per l'acusació de rebellió a la Mesa del Parlament de Catalunya per haver tramitat les lleis del referèndum i de transició a la independència. Aquesta imputació és contrària a la doctrina del TEDH que ha establert que "la inviolabilitat parlamentària és absoluta, no permet cap excepció, no admet cap mesura d'investigació i continua protegint els parlamentaris després de la fi del seu mandat". També va vulnerar el dret al jutge predeterminat en reclamar les causes dels presidents de l'ANC i Òmnium i del Govern de la Generalitat. A la vegada va retirar les euroordres contra el president de la Generalitat i els altres consellers perquè la justícia belga les denegava.

Acusem el TS d'haver impedit, després de la victòria independentista a les eleccions del 21 de desembre de 2017, l'assistència d'Oriol Junqueras, Joaquim Forn i Jordi Sànchez a la constitució del Parlament, ni la presència de Jordi Sànchez a la seva investidura. El 23 de març, l'endemà de la primera sessió d'investidura de Jordi Turull com a president de la Generalitat, el jutge instructor el va tornar a empresonar per evitar la seva elecció. També va fer entrar a la presó a Carme Forcadell, Raül Romeva, Josep Rull i Dolors Bassa. La secretària general i portaveu parlamentària d'ERC, Marta Rovira, es va exiliar a Suïssa. El Tribunal Suprem va demanar la seva extradició però el govern suís no la va concedir, per considerar-la una persecució política.

Acusem el TS de vulnerar els tractats internacionals sobre drets humans signats pel Regne d'Espanya amb l'empresonament dels activistes i càrrecs electes catalans. No ha fet cas a les demandes del "Grup de Treball sobre Detencions Arbitràries" ni el Consell de Drets Humans de l'ONU.

Acusem el TS per l'expedició d'una nova euroordre de detenció contra el president Puigdemont. El 25 de març de 2018 va ser detingut a Alemanya i posteriorment posat en llibertat pel Tribunal Suprem de Slesvig-Holstein, que no va trobar cap delictes de rebellió o sedició en els fets aportats. Va negar l'extradició per rebellió, però la va concedir per malversació. L'euroordre va ser retirada per segona vegada perquè impedia jutjar el president per rebellió, i de retop a la resta de presos polítics. També va processar dos mossos d'Esquadra, l'empresari

Josep Maria Matamala i l'historiador Josep Lluís Alay que acompanyaven el president Puigdemont. El jutge instructor va emetre una tercera euroordre després de la sentència del Tribunal Suprem d'octubre de 2019; el setembre de 2021 aprofitant la visita del president Puigdemont a l'Alguer; una altra justícia europea, la italiana, va denegar novament la persecució del TS.

Acusem el TS per impedir als diputats Oriol Junqueras, Josep Rull, Jordi Turull i Jordi Sànchez i al senador Raül Romeva sortir de la presó per recollir les seves actes després de la seva victòria a les eleccions europees de maig de 2019. La Junta Electoral Central tampoc no va atorgar les credencials als eurodiputats exiliats. Contra aquesta decisió el Tribunal de Justícia de la Unió Europea va sentenciar que la voluntat popular preval sobre dels tràmits burocràtics i va ordenar al Parlament Europeu reconèixer els eurodiputats catalans.

Acusem el TS per haver protagonitzat la impostura més gran de la justícia espanyola en el judici oral dels presos polítics, de febrer a juny 2019. La fiscalia, amb la connivència del president de la vista, va fer desfilar desenes i desenes de policies i guàrdies civils per explicar les cares d'odi dels catalans i les "muralles humanes" per fonamentar la noció de «la violència sense violència» que denuncia un informe del Consell d'Europa. A la vegada impedia a la defensa passar els vídeos de l'1-0c que evidenciaven qui eren els agressors, la policia, i qui eren les víctimes, els ciutadans agredits. Les condemnes van sumar un total de 99 anys i mig.

Nosaltres acusem el Tribunal de Cuentas de voler arruïnar als presidents i consellers de la Generalitat i centenars d'activistes

Perquè mai han perseguit rescabalar a les institucions públiques uns diners que mai es van malversar. L'any 2018 aquest òrgan administratiu amb títol de Tribunal va condemnar Artur Mas, Irene Rigau i Joana Ortega a pagar 4,9 milions per les suposades despeses de la consulta del 9-N de 2014. L'any 2021 va embargar més de deu milions d'euros a Artur Mas, Carles Puigdemont, Oriol Junqueras, Raül Romeva i Andreu Mas-Collé, entre més gent. Per reclamar aquestes quantitats es consideraven malversacions l'ús d'ordinadors de la Generalitat o els suposats lloguers dels col·legis que es van fer servir a la consulta i el referèndum, així com les despeses del Diplocat i altres pagaments de l'acció exterior. Tot plegat és un muntatge polític iniciat al Senat a instàncies del Partit Popular, PSOE i Ciutadans.

Acusem el Tribunal de Cuentas de parcialitat ideològica perquè els seus membres són elegits pel PP i el PSOE. Mai ha reclamat als ministres del Govern Espanyol pel malbaratament de recursos com els més de 1.000 milions del rescat de les autopistes privades a Madrid, els 1.350 milions del dipòsit de gas submarí Castor o els 35.600 milions d'euros de la SAREB destinats al rescat de caixes i bancs que l'Eurostat ha fet comptabilitzar com a deute públic.

Acusem també a la resta de tribunals que han posat multes i indemnitzacions desorbitades a molts altres represaliats.

Nosaltres acusem el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya d'actuar com el gran inquisidor del Parlament de Catalunya.

Per la inhabilitació del president de la Generalitat Quim Torra per haver penjat una pancarta a favor de la llibertat dels presos polítics al balcó del Palau de la Generalitat. L'actuació la va comunicar la Junta Electoral, òrgan administratiu i el Tribunal Suprem la va confirmar. Va ser el segon president de la Generalitat destituït per les institucions espanyoles en tres anys.

Acusem el TSJC per la condemna de sis mesos d'inhabilitació, el novembre de 2021, del diputat Pau Juvillà, per haver posat un llaç groc a la finestra del seu despatx.

Acusem el TSJC pel menyspreu que ha demostrat a la voluntat dels ciutadans de Catalunya legislant sobre l'ensenyament a Catalunya mitjançant diverses sentències que imposen que el 25% de l'ensenyament s'ha de fer en castellà, una deriva més de la imposició per la força de la sentència del Tribunal Constitucional de 2010 contra l'Estatut.

Acusem el TSJC per la detenció, el novembre de 2021, de Josep Costa, antic membre de la Mesa del Parlament. Prèviament, el gener de 2020, el Tribunal Constitucional va instar la fiscalia del TSJC a presentar una querrela contra la Mesa del Parlament per haver tramitat una moció a favor de l'autodeterminació i una moció de reprovació de Felipe VI. Havia estat presentada l'1de març de 2021.

Nosaltres acusem la justícia espanyola a Madrid

Per perseguir els madrilenys que es van manifestar el dia 1 d'octubre en solidaritat amb els ciutadans apallissats per la policia i amb els drets fonamentals dels ciutadans de Catalunya. Els participants van ser agredits per grups violents de l'ultradreta, però la justícia va acusar les víctimes d'haver causat aldarulls i lesions. Sis d'ells van ser detinguts a casa seva amb un gran desplegament policial com si fossin terroristes i el fiscal va demanar cinc anys de presó. Dos van ser condemnats el gener d'aquest any, però estan pendents del recurs.

L'acusem per la condemna de Daniel Gallardo, que tenia 20 anys quan va ser detingut, a quatre anys i sis mesos de presó per protestar contra la sentència del Tribunal Suprem, l'octubre de 2019. Va passar tretze mesos a la presó d'Alcalà Meco. En una entrevista va posar de manifest la parcialitat ideològica dels jutges: "Si la manifestació hagués estat per demanar que Gibraltar fos espanyol, no hi hauria ningú a la presó".

Nosaltres acusem una part de la justícia espanyola a Catalunya

Acusem el jutjat 13 de Barcelona que el dia 20 de setembre de 2017 va fer detenir una dotzena d'alts càrrecs i va fer escorcollar diversos seus de la Generalitat per intentar impedir el referèndum aprovat pel Parlament de Catalunya. Una comitiva judicial va ocupar el departament d'Economia, on al llarg del dia es van concentrar desenes de milers de persones per protestar per la intromissió. A més de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart, condemnats pel Tribunal Suprem, una trentena d'alts càrrecs i personal de l'administració catalana continuen encausats i pendents de judici cinc anys després dels fets.

Acusem els jutjats que van perseguir centenars de persones pel delicte d'odi, per protestar contra la Policia Nacional o la Guàrdia Civil, després de les seves càrregues contra milers de pacífics votants. Així ho va fer el jutjat d'El Vendrell, que va processar l'alcalde, regidors de Torredembarra i 14 veïns; també el de Reus, que va atribuir el delicte d'odi a diversos regidors del municipi i va detenir-ne dos per haver signat un manifest contra la brutalitat policial de l'1 d'octubre. El fiscal del jutjat de Calella va fer una petició de tres anys de presó a diversos ciutadans per protestar davant de l'hotel on s'hostatjaven policies nacionals.

Acusem el jutjat de la Seu d'Urgell per citar a declarar vuit mestres acusats de delicte d'odi contra fills de guàrdia civils, per haver comentat a classe les pallisses de la policia contra votants del referèndum. També a la fiscalia de Martorell per encausar vint-i-dos professors de l'IES El Palau, de Sant Andreu de la Barca, per haver explicat a les aules les pallisses de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional. Igualment, el jutjat de Tremp va admetre una denúncia contra un professor de l'IES de la ciutat per haver fet unes piulades a internet contra el rei.

Acusem el jutjat 3 de Sabadell, que va encausar diversos Mossos per no impedir amb violència la celebració del referèndum de l'1 d'octubre. També al jutjat de Lleida que va fer escorcollar la comissaria principal dels Mossos d'Esquadra per la mateixa raó. El jutjat d'instrucció 22 de Barcelona va encausar diversos agents per la destrucció de documents que suposadament vinculaven aquest cos policial amb la celebració del referèndum. Un total de 141 mossos de tots els graus han estat perseguits judicialment per no carregar contra els ciutadans l'1 d'octubre. La sentència de l'AN que va absoldre la cúpula dels Mossos d'Esquadra va suposar l'arxivament de les causes.

Acusem el jutjat de Girona, que va imputar 15 bombers de la ciutat, i el de Reus, que va imputar diversos bombers per manifestar-se el 3 d'octubre de 2017 amb motiu de la vaga general.

Acusem els fiscals i jutges que han perseguit la dissidència dels joves. El febrer de 2018 el fiscal va demanar 18 anys de presó per Joel Muñoz de Vila-rodona, un informàtic de 19 anys, acusat del delicte de descobriments de secrets i danys informàtics per haver burlat els sistemes de seguretat de diverses grans empreses espanyoles. El contrast és impactant amb la impunitat dels casos d'espionatge portats a terme per la Policia Nacional, la Guàrdia Civil i el CNI. Un altre jove de 20 anys, Adrián Sas, va ser detingut el desembre de 2018 i posteriorment condemnat a tres anys i mig de presó per atemptat contra l'autoritat i un delicte de lesions per l'Audiència de Barcelona. L'única prova va ser el testimoni d'un Mosso d'Esquadra, anteriorment condemnat a dos anys i quatre mesos de presó per haver apallissat manifestants.

Acusem els jutjats que van encausar centenars de persones per les protestes per les condemnes contra els presos polítics del Tribunal Suprem, l'octubre de 2019. Unes setanta mil persones van seguir la crida de Tsunami democràtic i es van aplegar pacíficament a l'aeroport del Prat. La policia va carregar innecessàriament amb una duresa extrema, ferint 115 persones; una dona va perdre un ull per una bala de foam. També es van multiplicar els encausats per talls de carretera.

Acusem la justícia espanyola per la parcialitat demostrada davant les protestes de les nits de la setmana de les condemnes dels presos polítics a la comissaria de Via Laietana i a la plaça Urquinaona. Els Mossos d'Esquadra i la Policia Nacional van usar una tanqueta, carrussells de vehicles policials, gasos lacrimògens i bales de goma, provocant 579 persones assistides pel Sistema d'Emergències Mèdiques, de les quals 13 hospitalitzades; tres joves van perdre un ull. 60 periodistes gràfics van ser agredits per agents policials. També hi va haver agents de policia ferits lleus. Aquestes agressions no han estat investigades. En canvi contra els joves que protestaven es van dictar 18 presons preventives de les 194 deteccions practicades. Les peticions de penes de presó són altíssimes i desproporcionades.

Acusem la Generalitat de Catalunya de col·laborar amb la Causa General contra l'independentisme per personar-se com acusació privada en moltes de les causes contra persones que van protestar en diferents episodis. La majoria d'elles es fonamenten únicament en el testimoni dels Mossos d'Esquadra sense proves objectives.

Acusem el jutjat de Figueres, que va encausar per la via penal més de 200 persones pel tall de l'autopista de la Jonquera l'11 de novembre de 2019. Durant quasi tres anys els ha mantingut pendents de judici, citant diverses vegades persones que viuen a gran distància, amb el que suposa els desplaçaments corresponents. En canvi, a França, la causa contra els detinguts va ser arxivada ràpidament a demanda de la fiscalia de Perpinyà. L'actuació francesa demostra que la justícia espanyola no jutja els fets, sinó que persegueix una causa política.

Nosaltres compartim la certesa d'Émile Zola que la veritat avança i res la detindrà

Per això, l'espiral ascendent d'actuacions de la justícia espanyola contra el moviment independentista per retenir Catalunya per la força, es girarà en contra seva. La persecució penal d'un moviment que ha defensat democràticament la seva causa i ha protestat de manera pacífica, és contrària als tractats signats pel Regne d'Espanya com a país de la Unió Europea, membre del Consell d'Europa i signant del Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics. Les justícies d'Alemanya, Bèlgica, Escòcia, Suïssa i Itàlia ja ho han posat de manifest quan han negat les euroordres espanyoles contra els exiliats catalans. Estem convençuts que el Tribunal Europeu de Drets Humans declararà contràries a la justícia democràtica les sentències contra els presos polítics catalans. Les seves resolucions confirmaran la nostra acusació: la justícia espanyola porta a terme una persecució política, una Causa General disfressada de processos penals contra l'independentisme. Com va fer Émile Zola amb l'opinió pública francesa, volem despertar la consciència de l'opinió pública europea de l'actuació de la justícia espanyola contra el moviment per la República Catalana; insistim en la continuïtat sense ruptura entre la justícia franquista i l'actual.

Barcelona, 16 d'octubre de 2022